

การพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

THE DEVELOPMENT OF THE STRUCTURAL EQUATION MODEL OF FACTOR AFFECTING EFFECTIVENESS OF THE MEDIUM SIZED SECONDARY SCHOOLS UNDER SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 22

ณัฐชนันท์ โพชะราช^{1*}
Nutchanan Pocharaj^{1*}

Received : 23 February 2019

Revised : 15 July 2019

Accepted : 30 July 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 และ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ การดำเนินการวิจัยมี 2 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบเชิงสมมติฐานที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารจำนวน 48 คน และครูผู้สอนจำนวน 452 คน รวมทั้งหมดจำนวน 500 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .60 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .97 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .38 - .88 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วย ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร 2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร มีตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร 3) ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร 4) ปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้ มีตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร และประสิทธิผลของโรงเรียน มีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Educational Administrative Innovation Master Degree Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: nutchanan.p@gmail.com

2. รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) เท่ากับ 76.31 ค่า df เท่ากับ 98 ค่า P เท่ากับ .949 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .97 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .00

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประสิทธิภาพของโรงเรียน
รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้น

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) develop a structural equation model of factors affecting the medium-sized secondary schools effectiveness under secondary educational service area office 22 2) examine the goodness-of-fit of structural equation model of factors affecting the medium-sized secondary schools effectiveness under secondary educational service area office 22 with the empirical data. The study was divided into 2 phases: the first phase was determinate conceptual framework by studying document and research, the second phase examined the goodness-of-fit of the model with the empirical data which was collected from 48 school administrators and 452 teachers. The research instrument was rating scale questionnaires with the goodness-of-fit of .60-1.00, the reliability of .97, and the discrimination power of .38-.88. Data was analyzed by descriptive statistics by using SPSS and LISREL 8.52.

The findings of the study were:

1. The structural equation model of factors affecting effectiveness of the medium sized secondary schools under secondary educational service area office 22 consisted of 4 variables including 1) instructional leadership has 3 observed variables, 2) organization's culture has 5 observed variables, 3) school climate has 3 observed variables, 4) learning process management has 5 observed variables, and school effectiveness has 4 observed variables.

2. The structural equation model of factors affecting effectiveness of the medium sized secondary schools under secondary educational service area office 22 was consistent with the empirical data with Chi-square value (χ^2) = 76.31, degree of freedom (df) = 98, P-value = .949, Goodness of fit index (GFI) = 0.98, adjusted goodness of fit index (AGFI) = 0.97, and root mean square error of approximation (RMSEA) = 0.00.

Keywords: Factors Affecting Effectiveness of Schools, Effectiveness of Schools,
The Structural Equation Model

บทนำ

ในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ศักยภาพของคนจึงเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเป็นสำคัญ การพัฒนาโรงเรียนให้มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาผู้เรียนที่มีคุณภาพนั้นย่อมจะนำไปสู่การบรรลุผลตามมาตรา 49 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึง และมีคุณภาพ ...” รวมถึงมาตรา 81 กำหนดให้ “ความรู้คู่คุณธรรม” เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน (บุญเหลือ ทาโสง, 2557) นอกจากนี้ยังจะช่วยขจัดปัญหาทางการศึกษาต่าง ๆ ได้ เช่น คุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน คุณภาพผู้เรียนที่มีมาตรฐานไม่เท่าเทียมกัน ผู้เรียนขาดกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การพัฒนาคุณภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ (สมใจ ปิตุโส, 2556) ดังที่ พิมพรรณ สุริโย (2552) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน เกิดจากโรงเรียนที่มีสภาพทางสังคม บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้เรียนที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความพร้อมในด้านทรัพยากรต่าง ๆ เอกสารสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีงบประมาณเพียงพอ และมีทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาเป็นไปอย่างดี ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ โดยองค์ประกอบประสิทธิภาพของโรงเรียนเป็นระบบสังคม รูปนัยที่ต้องจัดความสัมพันธ์ภายนอกกับกระบวนการภายในองค์กรให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของกระบวนการศึกษาของสังคม ระบบของโรงเรียนจะมั่นคงก็ต่อเมื่อสร้างผลผลิตให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม วัตถุประสงค์ของโรงเรียนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่มากระทบทั้งภายในและภายนอกและสามารถสร้างความพึงพอใจในการทำงานของครู เภยจรณ์ รัญธนา (2560) กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถือว่าสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งการพิจารณาว่ามีประสิทธิภาพนั้นจะต้องพิจารณาจากประสิทธิภาพก่อน นั่นคือ หากงานไม่มีประสิทธิภาพแล้วประสิทธิภาพก็ไม่เกิดขึ้น

Hoy & Miskel (2008) กล่าวว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนจะเกิดประสิทธิภาพสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านผู้บริหาร ด้านครูและด้านนักเรียน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า โรงเรียนต้องมีบรรยากาศที่ดี ผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เอื้อต่อการเกิดบรรยากาศที่ดีและสามารถกระตุ้นและจูงใจครู สนองตอบความต้องการพื้นฐานของครู ให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน จนยอมทุ่มเททำงานอย่างเต็มความสามารถจะได้ผลลัพธ์ คือ นักเรียนมีความสำเร็จทางการเรียน หรือมีผลสำเร็จทางการเรียนที่ดีเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด และส่งผลต่อการแก้ปัญหาต่างๆ ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จากการศึกษาสภาพปัญหาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโรงเรียนมัธยม ศึกษาขนาดกลาง ประสบปัญหาใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารโรงเรียน

ส่วนใหญ่ขาดทักษะการบริหารจัดการโรงเรียน 2) ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีผลการเรียนต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดต่างกัน เนื่องจากครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านความพร้อมของปัจจัยสนับสนุน โรงเรียนไม่สามารถระดมทรัพยากรจากผู้ปกครองและชุมชนได้มากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่ยังมิถุนานะยากจน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนยังมีน้อย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่จะเป็นประโยชน์และส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนว่ามีปัจจัยใด และปัจจัยใดที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงครูผู้สอนในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบแนวทางการกำหนดนโยบาย วางแผนการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาโรงเรียนและผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปี 2560 จำนวน 24 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,064 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปี 2560 มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน โดยใช้เกณฑ์จำนวนตัวแปรและกำหนดกลุ่มตัวอย่างและใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) (Anderson & Gerbing, 1984 อ้างถึงใน โสภิน ม่วงทอง, 2553) ซึ่งมีวิธีการสุ่มดังนี้
 - 2.1 ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยกำหนดให้โรงเรียน 24 โรงเรียน เป็น กลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2 ใช้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 2 คน เลือกแบบเจาะจง จำนวน 48 คน
 - 2.3 ใช้ครูผู้สอนเป็นหน่วยสุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยจับสลากตามบัญชีครูในโรงเรียน ใช้เกณฑ์ร้อยละ 45 ของจำนวนครูในแต่ละโรงเรียนจะได้จำนวน 452 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 500 ฉบับ

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เกี่ยวกับการใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (index of item-objective congruence: IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (แบบสอบถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00)

2. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นข้อคำถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.341 - 0.769)

3. วิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้วิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ข้อคำถามมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2. การส่งและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมสอจดของเปล่าติดแสตมป์ และบางส่วนนำส่งด้วยตนเอง บางส่วนจะให้ผู้ช่วยนักวิจัยนำส่งไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ยังไม่ได้รับคืน ผู้วิจัยจะดำเนินการติดตามครั้งที่ 2 และ 3 โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น ส่งแบบสอบถามไปให้ใหม่ ให้ผู้ช่วยนักวิจัยติดตาม โทรศัพท์สอบถาม และติดตามด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้ได้แบบสอบถามจำนวนมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเบื้องต้น เพื่อให้รู้ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง และสภาพของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติที่จะตรวจสอบ ดังนี้ (Joreskog & Sorbom, 1993 อ้างถึงใน สมฤทธิ์ กางเพ็ง, 2551)

2.1 ค่าสถิติไค - สแควร์ (Chi-Square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าสถิติไค - สแควร์ มีค่าต่ำมาก หรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าใดแสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index : GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากรูปแบบก่อนและหลังปรับ รูปแบบกับฟังก์ชันความสอดคล้องก่อนปรับรูปแบบ ถ้าค่า GFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 ดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted of Fit Index : AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้และคำนึงถึงขนาดของตัวแปรและกลุ่มตัวอย่าง ค่านี้ใช้เช่นเดียวกับ GFI ดังนั้น ถ้าค่า GFI และ AGFI ที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

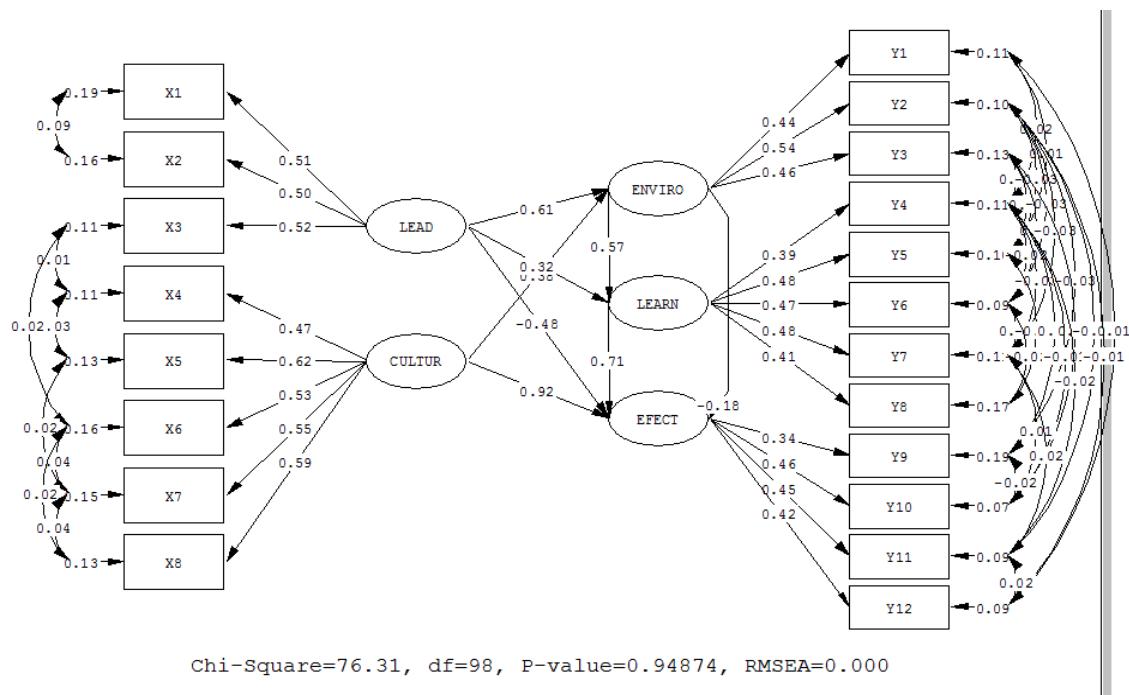
2.4 ค่า RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของรูปแบบที่สร้าง ซึ่งค่า RMSEA ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันสนิท (Close Fit) ถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.05 ถึง 0.08 แสดงว่ารูปแบบสอดคล้องในระดับดีพอสมควร และถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.08 ถึง 0.10 แสดงว่ารูปแบบสอดคล้องในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามค่าที่ใช้ได้และถือว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นสอดคล้องควรมีค่าไม่เกิน 0.08

ตารางที่ 1 เกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ

ดัชนี	ระดับการยอมรับ
1. ค่าไค-สแควร์	ค่าไค-สแควร์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือค่า p-value สูงกว่า 0.05 แสดงว่ารูปแบบสอดคล้อง
2. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้อง
3. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้อง
4. ค่า RMSEA	น้อยกว่า 0.08 แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้อง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) เท่ากับ 76.31 ค่า df เท่ากับ 98 เมื่อพิจารณา χ^2/df มีค่าเท่ากับ .77 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 2 นอกจากนี้ ยังพบว่า ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .00 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลระหว่างตัวแปรแฝงในรูปแบบ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม มีดังนี้

1. อิทธิพลทางตรง พบว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน (EFFECT) มี 4 ปัจจัย โดยปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร (CULTURE) มีค่าอิทธิพลมากที่สุด เท่ากับ 0.92 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LEARN) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (LEAD) และปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน (ENVIRO) ซึ่งมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.71, -0.48 และ 0.18 ตามลำดับ

2. อิทธิพลทางอ้อม ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียน (EFFECT) โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร (CULTURE) ส่งผ่านปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน (ENVIRO) มีค่าอิทธิพล 0.38 และปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LEARN) มีค่าอิทธิพล เท่ากับ 0.22 นอกจากนี้ยังมี ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (LEAD) ส่งผลทางอ้อม ผ่านปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน (ENVIRO) มีค่าอิทธิพล 0.61 ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LEARN) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.67 ส่วนปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน (ENVIRO) ส่งผลทางอ้อมผ่าน ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LEARN) มีค่าอิทธิพล 0.57

3. อิทธิพลรวม ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียน (EFFECT) พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร (CULTURE) มีค่าอิทธิพลมากที่สุด เท่ากับ 1.00 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LEARN) ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน (ENVIRO) และปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (LEAD) ซึ่งมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.71, 0.23 และ -0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์แยกค่าอิทธิพลระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผล

ตัวแปร สาเหตุ	ตัวแปรผล								
	ENVIRO			LEARN			EFFECT		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
CULTURE	0.38** (0.10)	-	0.38** (0.10)	0.22** (0.11)	0.22** (0.11)	-	1.00** (0.13)	0.09** (0.09)	0.92** (0.15)
LEAD	0.61** (0.10)	-	0.61** (0.10)	0.67** (0.12)	0.35** (0.13)	0.32** (0.21)	-0.11** (0.12)	0.37** (0.21)	-0.48** (0.24)
ENVIRO	-	-	-	0.57** (0.21)	-	0.57** (0.21)	0.23** (0.24)	0.41** (0.14)	-0.18** (0.27)
LEARN	-	-	-	-	-	-	0.71** (0.10)	-	0.71** (0.10)
R ²	0.93			0.76			0.92		
ค่าสถิติ $\chi^2 = 76.31$ df = 98 p = .948 GFI = 0.98 AGFI = 0.97 RMSEA = 0.00									
หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน									

** p < .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ที่เป็นตัวแปรสาเหตุ มีจำนวนทั้งหมด 4 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร 2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน 2) ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 16 ตัวแปร ที่สามารถวัดตัวแปรสาเหตุได้ทั้ง 4 ตัวแปร ดังนี้ 1) การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน 2) การนิยามและสื่อสารเป้าหมายร่วม 3) การส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพ 4) ความมุ่งมั่นประสงค์ของโรงเรียน 5) ความไว้วางใจ 6) ความมีคุณภาพ 7) การยอมรับ 8) ความเอื้ออาทร 9) บรรยากาศที่เน้นวิชาการ 10) บรรยากาศด้านการให้อำนาจ 11) บรรยากาศด้านมนุษยสัมพันธ์ 12) การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 13) การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 14) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน 15) การฝึกทักษะกระบวนการคิด 16) จัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนำไปบริหารจัดการโรงเรียนโรงเรียนไปสู่การมีประสิทธิผล เพราะปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวขับเคลื่อนให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ ให้มีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) ที่ได้ศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ มีอิทธิพลและส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน อย่างมีสถิตินัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ปาริชาติ โนนตุสา (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลทางตรงต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียนพบ 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ

ตัวแปรผลที่เป็นตัวแปรแฝงภายใน 1 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการมีประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความพึงพอใจในงานของบุคลากร 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกสอดคล้องแนวคิดของ วาโร เฟ็งสวส์ดี (2549) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ระดับความสำเร็จ หรือการบรรลุวัตถุประสงค์ ที่เกิดจากผู้บริหาร และบุคลากรร่วมกันทำงานตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านผลผลิต ผลลัพธ์ ตลอดจนผลกระทบ จนสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอก และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี การพัฒนาบุคลากร ความสามัคคีและความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียนทั้ง 4 ปัจจัยและตัวแปรสังเกตได้ 16 ตัวแปร เปรียบเหมือนแนวทางที่ผู้บริหารจะนำไปบริหารจัดการในโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และเกิดประสิทธิผลของโรงเรียนซึ่งสามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ที่กล่าวมาแล้ว

2. รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องระหว่างรูปแบบสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณารูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า

2.1 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียน โดยมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.48 และมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านไปยัง ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน มีค่าอิทธิพล เท่ากับ 0.61 และยังส่งผ่านปัจจัยด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.32 เนื่องจากการผู้บริหารต้องนำความรู้ความสามารถในการเอาความรู้ แนวคิด วิธีการ มาใช้ในการวางแผนในการปฏิบัติการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารเองต้องแสดงบทบาทหน้าที่ โดยการโน้มน้าว สร้างแรงจูงใจ ชี้แนะให้ครู ให้มีการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ครูมีพฤติกรรมที่สร้างสรรค์นวัตกรรมทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อให้เกิดเทคนิคกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร และครู ผู้บริหารเองต้องสร้างบรรยากาศที่น่าไว้วางใจ ความผูกพันสร้างความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อส่งเสริมพัฒนาในวิชาชีพครู ให้มีความก้าวหน้า และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ อันจะนำไปสู่การมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และเกิดประสิทธิผลของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อบรรยากาศโรงเรียน และส่งผลทางอ้อมต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .01

2.2 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร มีอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียน โดยมีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.92 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านไปยัง ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.38 ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.22 ทั้งนี้เพราะการกำหนดค่านิยม ความเชื่อร่วมกันของคนในองค์กร เป็นการกำหนดพฤติกรรมการทำงานของสมาชิกในโรงเรียนเพื่อสร้างจุดประสงค์ร่วมกัน โดยมีการไว้วางใจกัน ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความเอื้ออาทรต่อกันของสมาชิกในโรงเรียน ทำให้บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีความน่าเชื่อถือ มีความเคารพซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพอันดี ทำให้ครูสามารถจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และทุกส่วนมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดทักษะการคิด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จะทำให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเหลือ ทาโสง (2557) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

2.3 ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน มีอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียน โดยมีค่าอิทธิพลทางตรง เท่ากับ -0.18 และ ค่าอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านไปยังปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.57 ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ส่งผลให้บุคลากรในโรงเรียน มีพฤติกรรมของที่เปลี่ยนแปลงได้ เช่น การที่ผู้บริหารสร้างบรรยากาศภายในโรงเรียนในทางวิชาการ และผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์ทางบวก ระหว่างครูกับนักเรียน มีการสร้างความไว้วางใจ เอื้ออาทร ให้การสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของครู ในการจัดการเรียนการสอน เอื้ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของครู ก็จะทำให้ครูมีการพัฒนาตนเอง ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มศักยภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และประสบความสำเร็จได้ ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) ที่ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศของโรงเรียน มีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.07

2.4 ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.71 เพราะว่าการจัดการเรียนการสอนที่ดีของครู ที่มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีกิจกรรมที่เน้นทักษะในการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน และจัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดกระบวนการคิดที่สร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา และมุ่งหวังประโยชน์แก่ผู้เรียน จะนำมาซึ่งการประสบความสำเร็จทำให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทำให้ผู้เรียนนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น นำไปสู่การมีประสิทธิผลของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ ไนตสุภา (2555) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัย

สมรรถนะองค์การ ปัจจัยการจัดกระบวนการเรียนรู้ ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียนและปัจจัย
ภาวะผู้นำทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. รูปแบบการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางสำหรับการวางแผนเพื่อการพัฒนาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ให้เกิดประสิทธิผลได้ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางจึงควรนำปัจจัยสาเหตุเหล่านี้เป็นตัวกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผล

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรนำความรู้ ความสามารถ และเทคนิควิธีการ มาบริหารงานวิชาการมีการวางแผนการพัฒนาโรงเรียน คอยชี้แนะ สร้างความเข้าใจในความมุ่งหวังของการจัดการศึกษาแก่ครู และนักเรียนมีการกำกับติดตาม ให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทางที่ดีและเหมาะสม ควบคุมกับการสร้างแรงจูงใจ หากพบปัญหาที่ต้องนำมาแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนา เพื่อให้ครูปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่และมีศักยภาพ ส่งผลผลการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน เพื่อนำโรงเรียนไปสู่การมีประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

3. ผู้บริหาร ควรนำวัฒนธรรมองค์กรมาเป็นตัวช่วยในการพัฒนาโรงเรียน โดยมีการสร้างความเชื่อมั่น ทศนคติระหว่างผู้บริหารกับครูในทางที่ดี กำหนดพฤติกรรมขององค์กรให้เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อม บริบทของโรงเรียน โดยคำนึงว่าหากไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และบริบทของโรงเรียนอาจจะส่งผลทางลบแก่โรงเรียนได้ และต้องสร้างความผูกพันอันเป็นมิตรภาพของสมาชิกในโรงเรียน เพื่อนำโรงเรียนไปสู่การมีประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

4. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการสร้าง และการปรับปรุงบรรยากาศของโรงเรียน ให้เกิดความพึงพอใจ และคำนึงถึงความต้องการของผู้ปฏิบัติงานโดยมีการให้ความเป็นกันเอง และสร้างความไว้วางใจ ให้อยอมรับซึ่งกันและกัน สร้างความอบอุ่นอันเป็นมิตรภาพอันดี ผู้บริหารเอาใจใส่ดูแลบุคลากร ทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ และผูกพันต่อสถานศึกษา เพื่อนำโรงเรียนไปสู่การมีประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

5. ผู้บริหารควรจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนของครู คอยกำกับติดตาม รับทราบปัญหา ชี้แนะแนวทางที่ดีและเหมาะสม เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดหน่วยงานอื่น และขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันตามบริบทของตนเองเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นภาพรวม สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนให้การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพนำสู่การมีประสิทธิผลของโรงเรียน

2. ควรมีการวิจัย โดยนำปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ไปศึกษาภาพรวมในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันเนื่องจากมีอิทธิพลต่อการมีประสิทธิผลของโรงเรียนสูงที่สุด
3. ควรมีการศึกษา ปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ว่ามีสาเหตุปัจจัยใดบ้างที่สนับสนุนส่งผลให้การจัดกระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
4. ควรทำการเปรียบเทียบประเด็นเดียวกัน ระหว่างโรงเรียนรัฐ กับเอกชน เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ผลที่ได้จะเป็นแนวทางให้หน่วยงานเหล่านั้นพัฒนาตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- บุญเหลือ ทาไธสง. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เบญจภรณ์ รัษฎะนา. (2560). องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 7(2): 97-107.
- ปาริชาติ ไนต์สุภา. (2555). การพัฒนาแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิมพ์พรรณ สุริโย. (2552). ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 กรมการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2549). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตรงของประสิทธิผลของภาวะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมใจ ปิตุโส. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2551). ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน: การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา.

- โสภณ ม่วงทอง. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). **Educational administration: Theory research and practice**. (8th ed.). New York: McGraw-Hill.